Dosarul nr.2-17339/24
2-24148201-12-2-26122024-1

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

03 aprilie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Octavian Dvornic
Grefier Caraman Adriana
Cu participarea
Interpretului Grosu Victoria, Ghenciu Rodica, Rusu Elena

a examinat în sediul instanţei de judecată, în şedinţa de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă Pleșu Raisa către Rusnac Anna privind repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată,

a constatat

Argumentele participanților la proces.

La 19 decembrie 2024, Pleșu Raisa a depus o cerere de chemare în judecată către Rusnac Anna solicitând încasarea sumei de 145 342,36 lei cu titlu de reparare a prejudiciului material, a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei, cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizei extrajudiciare în cuantum de 6 300 lei precum și a cheltuielilor de sun forma taxei de stat.

În susținerea acțiunii a menționat faptul că, Pleșu Raisa, este proprietara apartamentului ***** situat în mun. Chișinău, str. Tecuci 3/1, iar Rusnac Anna este proprietara apartamentului *****din acelaşi imobil.

La 16 aprilie 2024, în urma discuțiilor cu pârâta şi constatarea faptului că prejudiciile cauzate sunt din cauza unor defecțiuni survenite în apartamentul său, aceasta şi-a asumat vina şi responsabilitatea pentru daunele produse, semnând o recipisă prin care se angaja să acopere toate cheltuielile necesare pentru a readuce apartamentul reclamantei la starea inițială.

Totodată, pârâta a solicitat permisiunea de a se ocupa personal de reparații şi de achiziționarea materialelor necesare, menționând că astfel ar putea să reducă din costuri.

În cerere reclamanta menționează faptul că a acceptat propunerea, dorind să rezolve amiabil situația. Ulterior, însă, pârâta nu a respectat în totalitate promisiunile asumate, refuzând să finalizeze anumite reparații esențiale, inclusiv înlocuirea laminatului deteriorat. Pârâta a argumentat că acesta s-a uscat şi nu mai necesită intervenții, ignorând însă faptul că laminatul nu se mai află în starea sa inițială şi nu corespunde cerințelor de integritate şi estetică.

În condițiile în care lucrările de reparație s-au tergiversat şi pârâta a refuzat să le efectueze complet, soluționarea amiabilă a conflictului a eşuat.

În consecință, a fost nevoită să solicite o expertiză extrajudiciară care a evaluat prejudiciul material la suma de 145 342,36 lei.

Totodată, pe lângă prejudiciul material, reclamanta menționează că a suferit şi un prejudiciu moral, având în vedere că a acționat cu bună credință şi a permis rezolvarea amiabilă a situației, însă pârâta a încercat să evite îndeplinirea obligațiilor asumate. Această situație a

condus la o stare de stres și dezamăgire profundă, afectându-i încrederea în relațiile de vecinătate și în bunătatea oamenilor.

În acest sens, la data de 17.09.2024, prin intermediul Poştei Moldovei, a fost transmisă pârâtei Anna Rusnac o cerere prealabilă, solicitând soluționarea pe cale amiabilă a cazului privind achitarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei extrajudiciare, la adresa de domiciliu a pârâtei. Scrisoarea a fost ridicată la data de 30.09.2024. Ținând cont că a cerut remedierea situației în termen de 15 zile de la primirea cererii, iar pârâta nu a reacționat în niciun fel, acest fapt denotă lipsa de dorință a acesteia de a soluționa cazul pe cale amiabilă.

Reclamanta își întemeiază acțiunea în temeiul prevederilor art. 19 alin. (1) (2) şi (3), art. 1998 alin.(1), art. 2025, art. 2036 alin.(1), art. 2037 alin.(1) şi (2) din Codul Civil.

Reclamanta Pleșu Raisa în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind reprezentată de către avocatul ales, avocat stagiar Butucea Crinu.

În ședința de judecată reprezentatul reclamantului Pleșu Raisa, avocat stagiar Butucea Crinu a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acțiunii în variata formulată.

Reprezentatul pârâtului Rusnac Ana, avocat Buguța Elena în ședința de judecată acțiunea nu a recunoscut și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

În referința depusă a menționat faptul că, în luna martie 2024, din circumstanțe neimputabile pârâtei Rusnac Anna, a fost inundat apartamentul ***** situat în mun. Chișinău, str. Tecuci 3/1, proprietar al căruia este Pieșu Raisa. În acea zi, atunci când s-a produs scurgerea, Rusnac Anna se afla la serviciu. A fost telefonată de către o vecină și a fost informată cu privire la faptul precum că din apartamentul ei au loc scurgeri de apă. Fiind la serviciu, a rugat vecina să închidă robinetul de apă din coridorul comun.

Rusnac Anna a ajuns acasă aproximativ în decurs de 20 minute. Lângă apartamentul ei se aflau vecina care a telefonat-o și chiriașul apartamentului ***** situat în mun. Chișinău, str. Tecuci 3/1. Rusnac Anna împreună cu chiriașul apartamentului ***** situat în mun. Chișinău, str. Tecuci 3/1, al cărui proprietar este Raisa Pleșu, au intrat în apartament pentru a vedea care este cauza scurgerii de apă. Cauza scurgerii de apă a fost o fisură a unei țevi metalice de lângă closet.

De la bun început, Rusnac Anna și-a asumat integral obligația cu bună- credință cu privire la faptul că inundația apartamentului ***** situat în mun. Chișinău, str. Tecuci 3/1, al cărui proprietar este Raisa Pieșu, avut loc din apartamentul ei, precum și angajamentul de a repara efectele producerii inundației.

Pleșu Raisa locuiește în Republica Italia, iar în apartamentul său locuiesc chiriași. Rusnac Anna a solicitat de la chiriași numărul de telefon al proprietarei apartamentului pentru a stabili pe cale amiabilă modalitatea de remediere a consecințelor inundației.

Aproximativ peste o săptămână de la cele întâmplate, Rusnac Anna a avut discuție telefonică cu dna Raisa Pleșu, adică cu proprietara apartamentului unde s- au produs scuregeri de apă. Raisa Pleșu a rugat un cunoscut de al ei pentru a se ocupa cu toată situația care s-a întâmplat.

Acest cunoscut al Raisei Pieșu a solicitat de la Rusnac Anna întocmirea unei recipise pentru a fi încrezuți că ultima va înlătura toate efectele scurgerii de apă. Astfel, la data de 16.04.2024, sub dictarea acestei persoane, Rusnac Anna a eliberat recipisa prin care și-a asumat angajamentul benevol al înlăturării prejudiciului cauzat urmare a scurgerii de apă care a avut loc.

De comun acord cu Raisa Pieșu s-a stabilit că toate lucrările de reparație a apartamentului în vederea înlăturării prejudiciului cauzat urmare a scurgerii de apă vor fi efectuate de către

Rusnac Arma și din contul acesteia. Astfel, s-a stabilit că toate lucrările să fie începute în luna mai 2024.

Conform înțelegerii stabilite cu Raisa Pleșu, lucrărie de reparație a apartamentului în vederea înlăturării prejudiciului cauzat au început în luna mai 2024 și finisate la sfârșitul lunii.

Pe parcursul efectuării lucrărilor de reparație, Rusnac Anna coordona totul cu Raisa Pleșu prin apeluri telefonice, inclusiv apeluri video arătându-i cum se desfășoară lucrările. Absolut toate lucrările de reparație pentru înlăturarea prejudiciului a fost coordonată cu proprietara apartamentului ***** situat în mun. Chișinău, str. Tecuci 3/1.

Au fost tencuiți și vopsiți pereții, schimbate becurile și lustrele care au fost defectate.

La sfârșitul lucrărilor de reparație, totul a fost arătat prin video proprietarei apartamentului, precum și persoanei care a fost rugată de către reclamantă de a se ocupa cu această situație. La acei moment, reclamanta Raisa Pleșu nu a înaintat nici o pretenție în raport cu Anna Rusnac cu privire la lucrările de reparație care au fost efectuate.

Astfel, Anna Rusnac și-a onorat cu bună-credință obligația de reparare integrală a prejudiciului cauzat vecinei sale în urma scurgerii de apă ce a avut Ioc în luna martie 2024.

La data de 13 iulie 2024, în interesele reclamantei Pleșu Raisa a fost încheiat cu Biroul Individual de Expertiză Judiciară „Achimov Anatolie" contractul de prestări servicii nr. 44, obiectul contractului fiind stabilirea și estimarea prejudiciului cauzat prin inundarea apartamentului ***** situat în mun. Chișinău, str. Tecuci 3/1.

La 23 august 2024 de către Biroul Individual de Expertiză Judiciară "Achimov Anatolie" a fost întocmit Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 119 prin care s-a formulat concluzia că costul reparației pentru înlăturarea daunelor, cauzate locatarilor ***** din blocul locativ nr. 3/1, strada Tecuci, în rezultatul inundării apartamentului este de 145. 342, 36 lei .

Consideră că există suficiente temeiuri în drept în vederea respingerii de către instanța de judecata a Raportului de expertiză extrajudiciară Nr. 119 din 23 august 2024 elaborat de către Biroul Individual de Expertiză Judiciară Achimov Anatolie.

Raportului de expertiză extrajudiciară nr. 119 din 23 august 2024 nu poate fi considerat de către instanță ca probă în sensul art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă RM.

În primul rând, atrage atenția asupra faptului că Raportului de expertiză extrajudiciară nr. 119 din 23 august 2024 a fost întocmit de către expertul Achimov Anatolie fără ca ultimul să fie preîntâmpinat de răspundere penala pentru concluziile formulate.

Totodată, la materialele cauzei nu este anexată nicio dovadă că Anna Rusnac a fost preîntâmpinată de către Raisa Piesa sau de către expertul Achimov Anatolie despre efectuarea acestei expertize. Or, Anna Rusnac nu a fost preîntîmpmată în nici un mod cu privire la efectuarea acestei expertize extrajudiciare.

Mai mult, fiind vorba despre efectuarea unei expertize, expertul Anatolie Achimov, a fost obligat să notifice și pe Anna Rusnac pentru a fi prezentă la examinarea apartamentului.

Prin prisma reglementărilor conținute la art. 155 Cod de procedură civilă, urmează a fi considerat mijloc probatoriu doar expertiza efectuată cu prezența părților.Or, luând în considerare că pârâta Rusnac Anna nu a fost invitată la examinarea apartamentului la momentul efectuării cercetării, nu a cunoscut despre acest fapt, nu-i poate fi imputată răspunderea materială în temeiul acestui Raport de expertiză extrajudiciară.

Totodată, menționează că acest Raport de expertiză extrajudiciară a fost efectuat la mai bine de o lună după ce pârâta Rusnac Anna a finisat lucrările de reparație a ***** din blocul locativ nr. 3/1, strada Tecuci. În decurs de mai bine de o lună puteau să fie multiple alte cauze

care au atras după sine cauzarea de anumite pretinse prejudicii identificate la întocmirea expertizei.

Mai mult, prevederile art. 158 alin. (6) Cod de procedură civilă, indică faptul că raportul de expertiză nu este obligatoriu pentru instanța judecătorească și se apreciază conform art. 130.

Raportul de expertiză urmează a fi interpretat în corelare cu alte probe și contrapobe prezentate de către părți.

Prejudiciul moral se compensează numai atunci când a fost cauzat prin fapte ce lezează drepturile personale nepatrimoniale ale persoanei vătămate. Rezultă că există un raport direct între natura valorilor lezate și natura prejudiciului. Astfel, prejudiciul este moral numai dacă este urmarea încălcării unor valori de aceeași natură. Numai în cazurile expres prevăzute de lege se admite compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale.

Or, luând în considerare netemeinicia pretenției de încasare a prejudiciului material și faptul că Raisa Pleșu nu a prezentat nicio probă întru confirmarea prejudiciului moral solicitat, și acest capăt de cerere urmează a fi respins ca fiind neîntemeiat.

Pârâta Rusnac Ana în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii și a menționat faptul că de la început a recunoscut vina și a fost de acord să facă reparații în apartamentul reclamatei. A efectuat reparații în sumă de 40 000 lei. Reclamanta nu a avut careva obiecții la meșteri și la modul cum se făcea reparația. Pentru orice lucrare se făcea poze și video și apoi îi expedia.

Aprecierea instanței de judecată

Ascultând explicațiile participanților la proces prezenți, cercetând şi analizând materialele dosarului civil, instanţa de judecată conchide de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de către Pleșu Raisa către Rusnac Anna privind încasarea prejudiciului material și moral, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art 102 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa înştiinţează prin citaţie participanţii la proces, martorii, experţii, specialiştii şi interpreţii privitor la locul, data şi ora şedinţei de judecată sau la locul, data şi ora efectuării unor acte de procedură.

Potrivit art. 205 alin.(4) Cod de procedură civilă, dacă instanţei judecătoreşti nu i s-a comunicat motivul neprezentării în şedinţă de judecată a participantului la proces citat legal sau dacă instanţa consideră neîntemeiat motivul neprezentării, pricina se examinează în absenţa acestuia.

Astfel, instanța a examinat cauza în lipsa reclamantului care a fost citat legal despre data, locul și ora ședinței de judecată.

Potrivit prevederilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitim.

În conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art.166 alin.(1) același cod, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Potrivit art.6 Cod de procedură civilă, statuează, că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații,

prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform art. 118 alin.(1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă, prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

În conformitate cu dispozițiile art.239 Codul de procedură civilă , hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit prevederilor art.240 alin.(1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) același articol, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii, în corespundere cu prevederile art.241 alin.(1) Codul de procedură civilă al RM.

Potrivit art.1 alin.(2) Cod civil, Legislaţia civilă este întemeiată pe recunoaşterea egalităţii participanţilor la raporturile reglementate de ea, protecţia vieţii intime, private şi de familie, recunoaşterea inviolabilităţii proprietăţii, a libertăţii contractuale, protecţia bunei-credinţe, protecţia consumatorului, recunoaşterea inadmisibilităţii imixtiunii în afacerile private, necesităţii de realizare liberă a drepturilor civile, de garantare a restabilirii persoanei în drepturile în care a fost lezată şi de apărare a lor de către organele de jurisdicţie competente.

Astfel conform art. 9 alin.(2) lit.f), h) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane, în urma unor alte fapte ale persoanelor fizice și juridice și a unor evenimente de care Legea leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă.

Conform art.15 Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Potrivit art.16 alin.(1) lit.b) și g) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile Legii, prin restabilirea situației anterioare și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui, repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

În corespundere cu art.19 alin.(1)-(3) și (5) Ccod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.(2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut

de lege (profit ratat).(5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

Potrivit art.2016 alin.(1) Cod civil, dacă prejudiciul s-a produs prin faptul că din construcție a căzut ori a curs ceva, răspunde persoana care are construcția în posesie. Această regulă nu se aplică în cazul în care prejudiciul s-a produs din cauza unui eveniment prevăzut la Art. 2012 ori din vina celui prejudiciat.

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, până la proba contrară, se prezumă că construcția este în posesia proprietarului său.

În corespundere cu art.1998 alin.(1)-(2) Cod Civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzal prin acțiune sau omisiune.(2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Reieșind din sensul normelor legale precitate se denotă că, legislația civilă statuează vizavi de apariția obligației de reparare a prejudiciilor cauzate urmare a căderii unui obiect din construcție sau scurgerea a ceva, de regulă lichid. Răspunerea pentru prejudicial cauzat prin cădere saus crirgerea din cosntrutcie revine posesorului construcției. Posesor al contrucției este propreitarul, alt titular al unuii drept precum și chiriașul, locatarul.

Norma generală în baza căreia se realizează acest fapt este cuprinsă în art. 1998 din Codul civil și presupune întrunirea următoarelor elemente ale delictului civil: existența prejudiciului, a faptei ilicite, a legăturii cauzale dintre prejudiciul invocat și fapta ilicită, vinovăția.

Prejudiciul reprezintă consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. Anume aceste consecințe negative pot lua forma suportării unui prejudiciu efectiv sau a venitului ratat de către persoana lezată în dreptul său.

Prin acțiunea înaintată, cât și în cadrul ședinței de judecată, s-a invocat suportarea unui prejudiciu efectiv de către Rusna Anna evaluat în sumă de 145342,36 lei cu titlu de costuri pentru efectuarea lucărilor de reparație, prin faptul deteriorării parțiale a imobilului, urmare a scurgeri de apă de la etajul superior a blocului locativ nr.3/1 din strada Tecuci mun. Chișinău.

Potrivit extrasului din registrul bunurilor imobile, Pleșu Raisa este proprietara imobilului ***** din str. Tecuci 3/1 mun. Chișinău, iar Musiuc (Rusnac) Anna este proprietara ap. 165 din str. Tecuci 3/1 mun. Chișinău. (f.d 81-82)

În vederea probării suportării efective a prejudiciului invocat, a fost anexat la materialele copia raportului de expertiză extrajudiciară nr. 119 din 23 august 2024 întocmit de către biroul individual de expertiză judiciară „Achimov Anatolie” (f.d.9-19)

Din conținutul actului respectiv rezultă că în urma examinării la fața locului s-a constatat că acesta este întocmit în baza faptului că ap. nr.160 din str. Tecuci 3/1 mun. Chișinău a fost inundate din cauza unor scurgeri din ap.165, care se confirm prin recipisa dnei Rusnac Ana din 26.04.2024

Prin recipisa întocmită de către Rusnac Ana la 16 aprilie 2024, prima recunoaște faptul că din cauza sa a avut loc inundația apartamentului de pe str. Tecuci 3/1 ap 160 , proprietar Pleșu Raisa. Își asumă responsabilitatea pentru cele cauzate și se obligă că își asumă toate cheltuielile de reparația a apartamentului pentru a-l aduce la condițiile anterioare inundației. Printre pagubele cauzate se enumeră: laminatul, pereții coridorului, podul și toate elementele adiacente acestora. Toate pagubele cauzate au fost înregistrate video în prezența sa.(f.d. 20-21)

La caz, instanța nu poate reține faptele indicate în raportul de expertiză extrajudiciară nr. 119 din 23 august 2024 întocmit de către biroul individual de expertiză judiciară „Achimov

Anatolie", or actul cu privire la constatarea faptului a fost întocmit în lipsa proprietarului imobilului și anume a apartamentul nr. 165, în cazul din speță pârâtul Rusnac Anna.

Relevant pentru prezenta cauză este și faptul că, în ședința de judecată, reprezentantul pârâtului a menționat că pârâta, Rusnac Ana, a efectuat lucrări de reparație a imobilului reclamantului, iar la momentul executării acestor lucrări, din partea reclamantului nu au fost formulate obiecții cu privire la calitatea sau cantitatea lucrărilor de reparație efectuate.

Subsidiar, instanța reține că din înregistrarea video prezentată, rezultă că părțile au convenit asupra faptului că laminatul va fi înlocuit doar în măsura în care acest lucru va fi necesar, respectiv dacă, după uscarea completă, acesta își va modifica aspectul sau va prezenta deteriorări care să justifice înlocuirea sa.

Instanța reține că, în cadrul ședinței de judecată, pârâta a indicat că a procurat laminat cu caracteristici corespunzătoare celui existent în imobilul reclamantei, în vederea înlocuirii acestuia, fapt confirmat și prin convorbirea purtată între părți (f.d 74), însă deși a informat despre ziua când va veni meșterul pentru a instala laminatul, reclamantul nu a asigurat accesul în imobil pentru executarea lucrărilor de montare, fapt care nu a fost negat de partea reclamantă.

Corespunzător, la materialele cauzei nu au fost prezentate înscrisuri prin care să se confirme că lucrările de reparație efectuate de către pârât, precum și starea laminatului în imobil sunt necorespunzătoare.

De asemenea notabil este și faptul că reclamanta nu a administrat probe din care să rezulte că lucrările de reparație au fost tergiversate și că pârâta ar fi refuzat efectuarea lor integrală, astfel argumentul reclamantului nu este plauzibil.

La fel instanța atrage atenția asupra faptului că imaginile foto din raportul de expertiză coincid cu imaginile foto și video înregistrate la data 16 aprilie 2024 și anexate la materialele cauzei și cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Ca urmare constatările raportului de expertiză nu pot fi reținute, întrucât sunt contrazise de ansamblul probatoriului administrat în cauză.

Raportul de expertiză referitor la costul lucrărilor pentru înlăturarea prejudiciului cauzat în legătură cu inundația imobilului ce aparține reclamantului nu poate fi reținut, întrucât concluziile acestuia nu sunt susținute de elemente obiective, verificabile și suficient fundamentate din punct de vedere tehnic.

De asemenea, analiza efectuată nu reflectă în mod corespunzător situația de fapt din teren, existând neconcordanțe între constatările consemnate și probele administrate în cauză. În aceste condiții, raportul de expertiză nu poate constitui un mijloc de probă apt să fundamenteze soluționarea cauzei, or concluziile raportului de expertiză trebuie să fie coroborate cu înscrisurile existente la dosar și cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză, în vederea stabilirii unei situații de fapt corecte și complete

Instanța mai reține și faptul că alte imagini foto sau video ale apartamentului în starea actuală de după reparația efectuată de către partea pârâtă nu au fost anexate prin urmare nu se poate constata existența unui prejudiciu în cuantumul solicitat, astfel nu a fost probat legătura cauzală dintre prejudiciu și fapta ilicită comisă de către pîrîtul din speță, or raportul cauzal este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii.

Referitor la cuantumul prejudiciului pretins de reclamant ca urmare a scurgerii de apă, instanța reține că, deși acesta invocă faptul că a suferit un prejudiciu în urma inundării imobilului, susținerile sale nu sunt probate prin mijloace de probă pertinente și concludente. În speță, reclamantul nu a probat că lucrările de reparație efectuate de pârâtă au fost

necorespunzătoare ori că imobilul nu a fost readus la starea existentă anterior producerii inundației.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că pârâta a întreprins măsurile necesare pentru înlăturarea consecințelor incidentului și a efectuat lucrări de reparație în imobilul afectat de inundație. Simpla nemulțumire sau dezacordul reclamantului față de rezultatul lucrărilor executate nu poate fi calificată drept dovadă a neexecutării sau executării necorespunzătoare a obligațiilor asumate de pârâtă.

Instanța subliniază că sarcina probării faptelor pe care reclamantul își întemeiază pretențiile îi revine acestuia. Or, în lipsa unor probe obiective care să confirme existența unor deficiențe ale lucrărilor efectuate, persistența unor deteriorări cauzate de inundație sau necesitatea efectuării unor lucrări suplimentare, nu poate fi reținută existența unui prejudiciu nereparat și nici justificată încasarea unor sume suplimentare cu titlu de despăgubiri.

Prevederile inserate la art. 2025 alin.(1, 2) Cod civil stipulează că, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

În cazul deteriorării unui bun, despăgubirea va fi egală cu pierderea valorii bunului şi nu a costului reparaţiei dacă costul reparaţiei depăşeşte disproporţionat pierderea valorii. Această regulă se aplică animalelor doar dacă aceasta este oportună, avînd în vedere scopul pentru care animalul este ţinut.

Ca urmare, reieșind din conținutul înscrisurilor anexate la dosar, nu rezultă faptul că costul reparației pentru imobil în scopul lichidării prejudiciului cauzat prin scurgerea apei pe tavan și pereții din imobilul ce aparține reclamantului constituie suma de 145342,36 lei.

Prin urmare, instanța concluzionează că pretențiile reclamantului privind recuperarea unor sume suplimentare cu titlu de prejudiciu material sunt neîntemeiate, întrucât nu s-a demonstrat că pârâta și-ar fi încălcat obligațiile asumate sau că reparațiile efectuate nu ar fi restabilit imobilul la starea anterioară producerii inundației.

La caz, instanța de judecată menționează că, reclamantului i s-a oferit posibilitatea de a se folosi de mijloacele procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, or, nu a făcut uz de acest drept oferit și respectat pe tot parcursul examinării speței.

Corespunzător, instanța menționează că, în conformitate cu prevederile art.9 Cod de procedură civilă, instanţei de judecată îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalitate a părţilor în drepturi (art.26 CPC), motiv din care exonerarea unui participanţi la proces de obligaţia legală reprezintă în esenţă o favorizare nejustificată, în frauda regulilor unui proces echitabil.

Reţinând obligaţia instanţei de a asigura preeminenţa dreptului în sensul definit de Constituţie şi practica internaţională, reieşind din cele expuse mai sus, ajunge la concluzia de a respinge pretenţiile reclamantului, or acestea sunt neîntemeiate.

Or, instanța care judecă pricina își păstrează imparțialitatea şi obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege şi se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor

procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt şi de drept, astfel încât nici una dintre părţi să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

În baza celor constatate, instanța conchide că, cel care formulează o pretenție trebuie să o şi dovedească. Întrucât procesul civil este pornit de reclamant prin introducerea cererii de chemare în judecată, el are primul obligația să-şi dovedească pretențiile. Sarcina probațiunii este influențată de principiul disponibilității.

Potrivit dispozițiilor art.27 Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Potrivit art.26 Cod de procedură civilă, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității şi egalității părților în drepturile procedurale.

Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părţile şi ceilalţi participanţi la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei de sine stătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu pricina dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei.

Instanța remarcă că, la materialele cauzei în acest sens de către reclamant nu au fost prezentate careva probe veridice (rapoarte de constatare, proces-verbal, acte, precum și facturi, cecuri, recipisă, contracte sau acorduri semante între părți cu privire la stabilirea cunaumutui prejudiciului) ce ar confirma cerinţele sale, iar conform art.118 Cod de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.

În conformitate cu art.131 Cod de procedură civilă explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe.

Referitor la cerința privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 mii lei de la pîrît, instanța reține prevederile art.2036 alin (1) Cod civil care stipulează că, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Din sensul prevederilor legale citate rezultă că, prejudiciul moral se compensează numai în cazul provocării acestuia prin fapte ce atentează şi lezează drepturile personale nepatrimoniale, adică prejudiciul este moral numai dacă este urmare a încălcării unor valori de aceeaşi natură.

De asemenea, din norma de drept enunţată rezultă, că se admite compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale numai în cazurile expres prevăzute de lege.

De asemenea, instanța reține că, ulterior producerii inundației, pârâta a avut o atitudine cooperantă, și-a recunoscut culpa și și-a exprimat disponibilitatea de a remedia prejudiciul cauzat prin repararea imobilului. Totodată, aceasta a contactat reclamanta și a informat-o cu privire la toate lucrările de remediere efectuate.

Din materialul probator administrat în cauză nu rezultă că pârâta ar fi evitat executarea obligațiilor asumate prin recipisa semnată, astfel încât nu se constată existența unei fapte ilicite care să fi cauzat reclamantei un prejudiciu moral.

Or, prejudiciul moral se acordă numai în măsura în care sunt dovedite existența prejudiciului și legătura de cauzalitate dintre acesta și fapta ilicită a pârâtei, condiții care nu au fost probate în prezenta cauză.

Ca urmare capătul de cerere privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei de la pîrîtul se respinge ca nefondat atât de motivele de fapt cât și cele de drept.

Referitor la solicitarea părților cu privire la încasarea cheltuitelor de judecată, instanța menționează că potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului

Ca urmare, ținând cont de obiectul litigiului dedus judecății, precum și de soluția pronunțată în prezenta cauză, prin care au fost respinse pretențiile formulate de Pleșu Raisa către Rusnac Anna privind repararea prejudiciului material și moral, instanța consideră că cerințele privind compensarea cheltuielilor de judecată nu sunt întemeiate.

Prin urmare, cheltuielile de judecată, constând în taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile pentru efectuarea expertizei în cuantum de 6 300 lei, urmează să rămână în sarcina reclamantei.

Referitor la solicitarea pârâtului cu privire la încasarea cheltuielilor de asistenta juridică în mărime de 25 000 lei, instanța reieterează că pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a. dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b. copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; c. listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Corespunzător, potrivit art.96 alin.(1^1) Cod de procedură civilă, cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Reieșind din norma citată supra și raportată la speță, instanța remarcă că, pe parcursul examinării litigiului pârâtul Rusnac Anna a fost reprezentată în instanța de judecată de către avocatul Buguța Elena ce acționează în temeiul mandatului nr. 1928908 din 20 mai 2025 (f.d 49)

Potrivit ordinului de plată din 8 aprilie 2025 pârâta Rusnac Anna a achitat pentru serviciile de asistenţa juridică acordată de către Cabinetul Avocatului „Elena Buguța” suma în mărime totală de 25000 lei (f.d.97)

La determinarea caracterului rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, prezintă relevanță și jurisprudența CtEDO. La caz, pentru a verifica caracterul echitabil al sumei compensatorii, instanța va analiza rezonabilitatea și necesitatea cheltuielilor de asistență juridică prin prisma complexității cauzei, dificultății întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportului avocatului la soluţionarea cauzei, timpului şi muncii depuse de avocat.

La fel, pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa; faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura

şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză.

În acest sens, instanța reține că reprezentantul pârâtei nu a prezentat raportul detaliat al actelor și acțiunilor efectuate, precum și al timpului efectiv lucrat, fapt ce face imposibilă verificarea caracterului necesar, real și rezonabil al cheltuielilor solicitate cu titlu de asistență juridică.

Având în vedere practica judiciară a instanțelor naționale și Recomandarea Consiliului Uniunii Avocaților din 30.03.2012, instanța apreciază că cheltuielile de asistență juridică necesare și rezonabile, supuse compensării de către partea care a pierdut procesul, se stabilesc în cuantum de 5000 lei, inclusiv onorariul avocatului, în raport cu complexitatea cauzei și participarea la ședințele de judecată. În rest, cererea privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică se respinge ca neîntemeiată.

În conformitate cu art.180 alin (3) Codul de procedură civilă, în cazul respingerii acţiunii, măsurile anterioare de asigurare a acţiunii se menţin pînă cînd hotărîrea judecătorească devine definitivă. În cazul admiterii acţiunii, măsurile anterioare de asigurare îşi păstrează efectul pînă la executarea hotărîrii judecătoreşti.

Instanţa notează că prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul centru nr.2-17339/2024 din 18 martie 2025 în vederea asigurării acţiunii înaintate de către Pleșu Raisa a fost aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile și a mijloacele bănești ce aparțin pârâtului Rusnac Anna în măsură să acopere creanța de 145342,36 lei.(f.d 40-42)

Ca urmare, având în vedere că acțiunea înaintată de Pleșu Raisa împotriva Rusnac Anna privind repararea prejudiciului material și moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă, necesitatea menținerii sechestrului aplicat prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, nr. 2-17339/2024 din 18 martie 2025 a încetat.

În aceste condiții și ținând cont de prevederile art. 180 din Codul de procedură civilă, instanța va dispune anularea măsurilor de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, nr. 2-17339/24 din 18 martie 2025.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994, pct.61, seria A, nr.288).

În asemenea circumstanțe, examinând cumulul probatoriu în raport cu norma legală aplicabilă speței, instanța de judecată ajunge la ferma concluzie de a respinge pretenția reclamantului privind încasara prejudiciușlui material cauzat prin inundarea imobilului, ca fiind neargumentată probatoriu.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241 CPC al RM, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de Pleșu Raisa către Rusnac Anna privind repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la Pleșu Raisa în beneficiul Annei Rusnac cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 (cinci mii) lei.

Se anulează măsura de asigurare a acţiunii aplicată prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, nr. 2-17339/24 din 18 martie 2025.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Preşedintele şedinţei
judecătorul Octavian Dvornic